

**KOPEREN PASSER
CLUB V 9
TIENEN**

Nieuwsbrief nr. XVI / 07 Tienen, 31 / 03 / 2026

Hallo Vrienden van Club V 9 Koperen Passer Tienen,

1. Chocolade: Wie lust deze lekkernij gemaakt van suiker met cacaoboter en cacaomassa niet, die

gewonnen wordt uit cacaobonen (de pit van de vrucht van de cacao boom *Theobroma cacao*)? Oude beschavingen (de Maya's bijvoorbeeld) en later de Azteken maakten er eerst een bittere drank van met wat kruiden erbij. In de 16de eeuw komt de cacao naar Europa en vandaag is chocolade wereldwijd één van de populairste zoetigheden. België is wereldberoemd om zijn chocolade! Vakmanschap, kwaliteit, vele chocolatiers, de uitvinding van de praline (door Jean

Neuhaus) en de hoogwaardige ingrediënten (cacao en pure cacaoboter) en dit alles in een juiste verhouding, zorgen voor een rijke smaak en goede kwaliteit. Belgen eten gemiddeld meer dan 5 kg per persoon per jaar chocolade. Pure chocolade met veel cacao bevat antioxidanten die goed kunnen zijn voor hart en bloedvaten (als je het met mate(n) eet natuurlijk!). Witte chocolade daarentegen is eigenlijk geen "echte" chocolade. Er werd geen cacaopoeder aan toegevoegd. Nochtans is donkere chocolade gevaarlijk voor honden. Chocolade bevat theobromine, een stof die honden en katten niet goed kunnen afbreken. Ziezo. Wist je dat er vier chocoladesoorten zijn? De pure of fondant, de melk, de witte en de ruby chocolade. "Ruby?" Ja ... de roze. Friszure bessenachtige smaak, minder zwaar zoet dan de witte! Iemand nog een dessertje?

2. Uitnodiging volgende activiteit:

Alle info krijg je in een afzonderlijke uitnodiging die je ook op onze website kan terugvinden.
Vrijdag 17 april 2026: Speelkaartenmuseum en begijnhof van Turnhout.

3. Verslag : "Hotelschool HASSELT en het kasteel van Ordingen "

Vrijdag 20 maart 2026.

- Vervoer: autocar "Violettacars"- chauffeur Michel.
- Vertrek: aan "Carrefour" Tienen om 08.45 uur.
- Fotograaf van dienst: Michel.
- Reisleider: terug Maurice!

Inleiding.

Met 27 vertrokken wij stipt om 8.45 u. richting Sint-Truiden. Ook een aantal dames tekenden present.

Omdat de Japanse tuin in Hasselt pas vanaf 10 uur toegankelijk was, werd de verkenning van de, vooral in maart en april sprookjesachtige lusthof, noodgedwongen geschrapt. Ter vervanging werd geopteerd om een kort bezoek te brengen aan het kasteel van Ordingen. Om 9 u. kwamen wij al toe aan de imposante burcht.

Het verslag over het kasteelbezoek bestaat uit twee delen. Het eerste deel is een bondige samenvatting van de geschiedenis van het kasteel. De nieuwsgierigen vinden misschien hun gading in het tweede deel dat uit notities bestaat, die resulteerden uit het boeiende opzoekingswerk ter voorbereiding van het bezoek. Geconsulteerde bronnen waren o.a.: "Wikipedia", "Inventaris Onroerend Erfgoed", "Genealogie online", "De slag om Brustem -heemkunde Brustem.be-", "De Slag die we vergeten zijn- www.hbvl.be regio limburg -", "33.600 doden bij Sint-Truiden - www.standaard.be > nieuws >", "www.visit.limburg - het kasteel van Ordingen -", "<https://www.letsgomerylove.com> > plek > kasteel-van-ordingen", en last but not least "De Bourgondiërs" van Bart Van Loo. Gebruikmakend van een ander lettertype en schuin gedrukt, werden extra wat overpeinzingen, websitenota's en weetjes toegevoegd die mogelijk bij sommigen herinneringen oproepen aan wat zij ooit gelezen hebben of wat zij misschien hebben opgestoken tijdens de geschiedenislessen vroeger op school.

Bondig verslag uitstap kasteel van Ordingen.

Het kasteel van Ordingen wordt voor het eerst vermeld in 1040 als waterburcht en grenspost van het graafschap Loon. In de middeleeuwen wisselde het kasteel van eigenaar via adellijke families zoals de familie Duras en later de familie van Horion, die het bijna 200 jaar bezat en het na verwoesting na de slag van Brustem heropbouwde en aanpaste in renaissancestijl.

In 1611 kwam het kasteel in handen van de Duitse Orde en werd het onderdeel van de commanderij Alden Biesen. Gedurende twee eeuwen werd het beheerd door commandeurs, met belangrijke restauraties in de 18de eeuw.

Na de Franse Revolutie werd het kasteel als zwartgoed verkocht. In de 19de eeuw werd het grondig verbouwd door de familie Pitteurs-Hiégaerts. Tijdens de 20ste eeuw raakte het kasteel in verval door oorlogsschade, verkoop en verwaarlozing, en dreigde het zelfs gesloopt te worden.

Vanaf 1964 begonnen nieuwe eigenaars met gedeeltelijke restauraties. In 1997 kocht Richard Sleurs het kasteel en startte een langdurige renovatie. Uiteindelijk werd het kasteel na jaren van investeringen in 2020 heropend als luxehotel.

Notities over de geschiedenis van het kasteel van Ordingen en nog wat meer.

Het verhaal van het kasteel van Duras is typerend voor de meeste kastelen die tijdens de feodale periode gebouwd werden. Er werden tussen de leenheer die de grond in bruikleen gaf, en de leenman of vazal die de grond in bruikleen ontving, bindende afspraken gemaakt over wederzijdse rechten en verplichtingen. Veel leenmannen werden ongelooflijk rijk omdat de leenheer hen royaal beloonde voor

bewezen diensten, vooral na oorlogen. Zij verwierven adellijke titels, bouwden kastelen en konden een luxelevens leiden.

1040: eerste vermelding kasteel Ordingen -wachtpost op de grens met het graafschap Loon.

1253: Adam Van Oupeye Harduemont --- zijn kinderen en kleinkinderen wonen er tot midden 14de eeuw.

14de eeuw: de Harduemonts hebben geen nakomelingen --- het bezit ging naar hun familie, de familie Duras.

In de middeleeuwen erfde de oudste zoon bij het overlijden van de pater familias alles. Andere zonen werden, zo mogelijk, gepromoveerd tot bisschop of beter nog prins-bisschop. Het kiezen van een bruid met stevige bruidsschat was eveneens een interessante optie. "Vrouwen hadden toen niet veel in de melk te brokken. In de hogere klasse werden leden van het ander geslacht voornamelijk bekeken als de gemakkelijkste weg om een lap grond te bemachtigen. Vaak werden ze van jongs af uitgehuwelijkt. Ze leefden in een fallocratie, een maatschappij waarin het hoogste goed voor een heerser erin bestond een mannelijke nazaat te verwekken". (B. Van Loo: "De Bourgondiërs" p.254.) Omdat de adel in eerste instantie het bezit in de familie wilde houden en zo mogelijk door een uitgekiende huwelijkspolitiek zelfs wilde uitbreiden, kwamen huwelijken tussen neven en nichten of andere familieleden regelmatig voor, wat uiteraard zijn gevolgen had voor de vruchtbaarheid en de gezondheid van de afstammelingen. Bij de arme plattelandsbevolking was inteelt dan weer te wijten aan isolatie. Men keek vaak niet verder dan de dorpsgrenzen om een partner te zoeken en daardoor was iedereen op den duur uiteindelijk verwant met iedereen. In elk dorp liepen wel één of meerdere "dorpsgekken" rond, zoals de slachtoffers van dit gebrek aan genetische diversiteit genoemd werden.

1389: Willem van Duras overlijdt ... zijn neef Arnold II krijgt het kasteel.

Had Willem geen mannelijke nakomelingen of helemaal geen? Was er ruzie in de familie?

Arnold II van Duras is de eerste die zich heer van Ordingen noemt.

1421: Hij heeft geen mannelijke opvolgers, wel twee dochters ... **Dochter Margaretha van Duras Ordingen huwde in 1421 met Willem III van Horion die bezitter van het kasteel werd.**

1467: het kasteel werd verwoest tijdens de slag van Brustem, maar werd door Willem III van Horion weer opgebouwd in renaissancestijl.

"Het was de laatste veldslag in de Lage Landen tussen een volksmilitie en een leger.

De Luikse en Loonse milities, waaronder ook die van Sint-Truiden, bestonden uit zo'n 12.000 man waaronder 500 ruiters. Ze werden aangevoerd door Raes van Heers, burgemeester van Luik die zich verzette tegen de Luikse Prins-Bisschop. Raes koos het zompig gebied tussen Brustem, Sint-Truiden en Ordingen om slag te leveren. Hij wilde zo het effect van de Bourgondische ruiters en de artillerie van Karel de Stoute beperken. Raes wilde tijd winnen en wachtte op versterkingen van de Franse Koning, die er niet kwamen. De onstuimige Tongerse milities vielen overmoedig aan met 4.000 doden als resultaat, voor het overgrote deel leden van het volksleger dat niet opgewassen was tegen de Bourgondische overmacht. Luik en Loon moesten het gezag van Karel de Stoute erkennen. Karel beval alle Loonse steden hun muren binnen een maand na 8 november (1467) af te breken. Ook het kasteel van Ordingen ging grotendeels voor de bijl." (heemkunde Brustem.be)

Bij het speurwerk naar deze oorlogssperikelen kwam ook de meest gebruikte stijlfiguur "Luik cité ardente" bij toeval aan bod. Deze perifrasede komt van de titel van de door Henry Carton de Wiart in 1904 gepubliceerde roman. Daarin werd het verhaal verteld van de plundering van de stad Luik door de troepen van Karel De Stoute in 1468. Luik, geholpen door zeshonderd Franchimontezen, deed onder leiding van Vincent de Bueren (de 374 trappen van Bueren werden naar hem genoemd, maar die hebben niets met de slachting van toen te maken). In de nacht van 29 oktober werd een ultieme poging gedaan om de stad Luik voor de ondergang te behoeden. Men wilde Karel de Stoute en Lodewijk de 11de gevangen te nemen. Het plan eindigde op een fiasco. Allen die eraan deelnamen, werden omgebracht en de vernietiging van de stad Luik die daarop volgde was verschrikkelijk. Het was vooral prins Albert die het begrip "cité ardente" populair maakte. Bij de opening van de Wereldtentoonstelling van 1905 in Luik verwees hij in zijn inaugurele rede naar de titel van de roman.

Vooral de Luikse journalisten reageerden enthousiast en de uitdrukking is verankerd gebleven in de populaire taal en literatuur.

Maar wie was die Carton de Wiart? Wikipedia leert dat hij gedurende zijn lange carrière een betekenisvol palmares opbouwde. Graaf Henry, Victor, Marie, Ghislain, Carton de Wiart (31 januari 1869 - 6 mei 1951) was een Belgische schrijver en staatsman, minister van Justitie van 1911 tot 1918 en premier van België van 20 november 1920 tot 16 december 1921. In 1908 behoorde Carton de Wiart tot de parlementsleden die erop stonden dat België de autoriteit over de Congo Vrijstaat zou overnemen om zo een einde te maken aan het wanbestuur daar onder koning Leopold. Onder leiding van Wiart werden in 1920 een reeks ingrijpende grondwetsherzieningen doorgevoerd: de invoering van één man, één stem in plaats van het meervoudig stemrecht, de betaling van parlementsleden en de officiële afschaffing van de Garde Civique (inactief sinds 1914). Hij voorzag tevens in de invoering van vrouwenkiesrecht. Na meer dan tien jaar als backbencher keerde Carton de Wiart in december 1932 terug in de regering als minister van Sociaal Welzijn, een functie die hij bekleedde tot januari 1934. Na de oorlog, in 1948, diende hij het parlementaire wetsvoorstel in voor volledig vrouwenkiesrecht in België in (waarvan de juridische basis al was gelegd door zijn regering in 1920-1921). In augustus 1949 keerde Carton de Wiart opnieuw terug in de regering, eerst als minister van Nationaal Herstel (1949-1950) en daarna als minister van Justitie (juni tot augustus 1950) waarbij hij te maken kreeg met "de koninklijke kwestie" en de terugkeer van koning Leopold III uit ballingschap.

Zijn kleinzoon Willem IV had ook geen mannelijke opvolgers ... zijn dochter Digna huwde met Gerard Huyn van Amstenrade. Willem besloot net voor zijn dood het kasteel te verkopen.

Wikipedia en andere bronnen die daarop steunen, beweren dat Gerard Huyn het kasteel wilde verkopen. Maar Gerard was gehuwd met de dochter van Willem IV en niet met Sophia van Bellinckhausen. Die laatste was de echtgenote van Willem IV. Het was dus die laatste die op zijn sterfbed vroeg om het kasteel te verkopen.

1611: zijn echtgenote, Sophia van Bellinckhausen, verkocht het kasteel in 1611 aan Edmond Huyn van Amstenrade, landcommandeur van Alden Biesen en lid van de Duitse Orde, familie van haar overleden echtgenoot en tevens van de echtgenoot van zijn dochter.

"De Duitse Orde ontstond in 1190 als een initiatief van Duitse kooplieden uit de Hanzesteden Lübeck en Bremen. Ten tijde van de bestorming en belegering van de stad Akko door legers van de Derde Kruistocht lagen zij voor de kust van het Heilig land voor anker. Onder leiding van een 'meester Siebrand' richtten zij onder de zeilen van hun schepen op een heuvel buiten de stad een veldhospitaal in om verwonde kruisvaarders en zieke pelgrims te verplegen. Siebrand stichtte korte tijd later in Accra een stenen hospitaal en verbond daaraan een broederschap van ziekenverplegers, de Broeders van het Hospitaal van de Heilige Maria van de Duitse Natie. De Duitse Orde zocht in eerste instantie haar ridders in kringen van de lage adel, in latere jaren ook onder de hoge adel van het Heilige Roomse Rijk. Telgen van hoogadellijke families die buiten de kring van erfopvolging vielen, kregen binnen de Duitse Orde belangrijke posities. Zij bestuurden niet alleen de bezittingen van de Orde, maar hadden ook invloed op de belangen van hun familie bij het beheer van de landgoederen die kloosters en abdijen in hun bezit hadden gekregen op grond van leenovereenkomsten. Ze legden de geestelijke gelofte af met als bijzondere opdracht om heidenen met militante middelen (geweld!) te bekeren." (Wikipedia)

Tot **einde 18de eeuw** zullen 25 commandeurs van Alden Biesen het in het kasteel van Ordingen voor het zeggen hebben. Zij lieten zich vertegenwoordigen door rentmeesters.

Commandeur Hendrik van Hoensbroeck liet zich opmerken door de uitgebreide restauratie van het kasteel.

In een vorig werkjaar genoten de Passers van een bijzonder gesmaakt bezoek aan het kasteel van Hoensbroeck. De gidsen daar vertelden ons een verhaal dat te vergelijken valt met de geschiedenis van het kasteel van Ordingen. Omdat wij daar ook binnen konden kijken, werd ook aandacht besteed aan het gewone leven in het kasteel. Er was dan misschien wel luxe, het comfort was toch beperkt. Hendrik van Hoensbroeck werd in het kasteel begraven.

Tijdens de Franse revolutie verkochten de revolutionairen het kasteel als kerkelijk zwartgoed.

De bekende opkoper, Pierre de Libotton, verwierf de commanderij.

In Vlaanderen noemen wij iemand die erg rijk is "zo rijk als de zee diep". In de omgeving van Sint-Truiden werd dat vertaald als zo rijk als Libotton.

Begin 19de eeuw kocht Charles Pitteurs-Hiégaerts, een rijke steenkoolbaron, het goed.

1863: toen de man in 1863 overleed kreeg zijn zoon Léon, baron voor het leven en burgemeester van Ordingen, het goed in zijn bezit. Hij verbouwde het kasteel grondig in 1879 en legde een grote kunstverzameling aan.

*Trouwen deed - en doet men meestal nog steeds- met anderen die macht en veel slijk der aarde weten te verzamelen. Het opzoekingswerk over de welstellende familie Pitteurs toonde ook links aan met een Tiense familie. **Felix Loyaerts** (°Tienen 19.11.1780, +Tienen 26.10.1848) huwde Josephine d'Astier de Pitteurs-Hiegaerts, weduwe van graaf d'Astier de Pitteurs-Hiegaerts. Felix was majoor-bevelhebber van de Tiense stadwacht. Bronnen vermelden Loyaerts ook als burgemeester van Tienen. In de lijst van Tiense burgervaders is evenwel nergens een Loyaerts terug te vinden. Wellicht gaat het om een vergissing. Zeker is wel dat Felix Loyaerts burgemeester van Zepperen geweest is.*

1902: de volgende eigenaar, in 1902, was de ongehuwde zoon van Leon Pitteurs: **Antoine**.

1940: een Duits bombardement in 1940, **moeilijkheden met restauratiedossiers en familieruzies** waren aanleiding voor een **nieuwe verkoop**. Antoine overleed in 1962.

1962: Antoine wilde net voor zijn dood het kasteel verkopen aan de provincie Limburg, maar **gouverneur Louis Roppe** zei dat hij in die oude rommel geen geld wilde stoppen. Een **Antwerpse maatschappij** verwierf het goed. De slotgracht werd dichtgegooid. 150 waardevolle oude bomen, waarvan sommige van een bijzondere schoonheid en zeldzaamheidswaarde, werden gerooid. Ze sierden het kasteelpark en hadden een beeldbepalende functie voor de omgeving. Het **domein werd als bouwgrond verkaveld** voor de bouw van eengezinswoningen. De huizen aan de achterzijde van het domein zijn daar nog de getuigen van. **Een antiquair heeft vervolgens heel de inboedel geplunderd.** Het kasteel was klaar voor de sloophamer.

1964: het kasteel werd in 1964 **verkocht aan een huisarts uit Tongeren, Henri Beckers**, die de westelijke hoektoren en het poorthuis renoveerde en samen met zijn zoon Gerard een restaurant en taverne uitbaatte in het Commandeurshuis.

1997: Richard Sleurs koopt het kasteel.

Onze Beckers, gedreven Passerlid, vertelde dat hij de dochter van Richard Sleurs persoonlijk had leren kennen tijdens een wijncursus en van haar had hij heel wat wetenswaardigheden opgedaan i.v.m. de restauratie van het kasteel. Wat hij vertelde komt grotendeels overeen met wat ons opzoekingswerk opleverde.

1997: "sinds 1997 mag Richard zich de kasteelheer noemen van de eeuwenoude commanderij van Ordingen. In maart 1996 werd het kasteel aangeboden op een openbare verkoop. Die trok vooral veel kijklustigen, maar weinig echte kandidaat-kopers. Henri Beckers had een vraagprijs van 35 miljoen Belgische frank ingesteld. Er kwam één bod van 10,1 miljoen frank. De kasteeldeur bleef op slot **tot begin 1997 Richard Sleurs eigenaar** werd. Beckers verkocht hem het kasteel".

2020: "na jaren en miljoenen investeren opent op 1 februari 2020 in Kasteel van Ordingen een nieuw hotel".

En dat zonder één euro subsidie van de overheid. "Als er iets is wat we hebben geleerd, dan is het dat je als privé-eigenaar veel moeite moet doen om vooruit te raken met de restauratie van een geklasseerd gebouw. Op dat vlak hebben we weinig richting of medewerking gekregen." (HBVL) Zelf wonen Richard en Miet Sleurs al twaalf jaar in het poorthuis. "Als het me hier straks te druk wordt, verhuis ik desnoods naar mijn werkcontainer. Maar je krijgt mij hier niet meer weg", lacht Richard. (HBVL)

"Het was een ware ruïne. De bovenste kamers waren vergeven van de duivenstront, wel een halve meter dik. De badkamer had jarenlang dienstgedaan als onderkomen voor twee Deense doggen. Ik

denk dat ik daar geen tekening bij hoef te maken. De grond onder de toren zakte weg, waardoor we een eigen scheve toren van Pisa cadeau kregen.”(R.Sleurs).

“Een uit de hand gelopen hobby, zo is het gegaan”, vertelt echtgenote Miet. “Ze hebben hem af en toe zot verklaard, maar we hebben het eerst en vooral **voor onze dochter Chantal** gedaan die hotelmanagement had gestudeerd, hotelmanager was in Lausanne en Verbier **en droomde van een eigen hotel en restaurant**. Maar toen kwam ze de liefde tegen in Zwitserland en heeft ze zich daar gesetteld.”(HBVL)

Sleurs kocht de grondstukjes die nog niet verkocht waren weer op en breidde het domein opnieuw uit tot 13 hectare. Vijf jaar zou de restauratie duren, het werden er eenentwintig.

Kroonjuweel is de linkervleugel van het kasteel. Die werd tijdens de Tweede Wereldoorlog platgebombardeerd en door Richard heropgebouwd. “De Duitsers hebben de bakstenen gebruikt om in Brustem het vliegveld verder aan te leggen. Maar de blauwe steen, daar konden ze niets mee doen. Die werd tijdens graafwerken teruggevonden in de dichtgegooide slotgracht. Op basis van oude foto's werden de bakstenen en de leischaliesiu van het dak geteld om zo een plan op ware grootte te kunnen tekenen. Ook de slotgracht werd in ere hersteld.”(R.Sleurs)

Het kasteel is intussen zijn half levenswerk geworden, de andere helft heeft zich in zijn **Balens bedrijf “Metaalconstructies Sleurs”** afgespeeld. “Met ons bedrijf hebben we lasovens gebouwd voor Philips en waren we actief voor de vier grote autoconstructeurs in België. Voor Ford in Genk hebben we met onze joint venture in Automotive Service Group onder meer de nieuwe chassislijn voor de Ford Transit gebouwd en de transportband die de fabriek verbond met de toeleveranciers.”

Zoon Koen zag het niet zitten om het bedrijf over te nemen en dus werd het in 2009 verkocht aan zakenman Jan Derluyn. Drie jaar na de overname ging het constructiebedrijf failliet. “Wat me vooral pijn deed, was dat ik niets kon doen voor de 150 mensen die er werkten. Dat faillissement heeft me persoonlijk erg geraakt. **Onze zoon heeft nu een hekwerkbedrijf en is gelukkig.** Dat is voor mij het belangrijkste.”

Het kasteel van Ordingen wordt een vijfsterren luxehotel

Op 1 februari 2020 werd het hotel en gastronomisch restaurant met Belgisch-Franse keuken officieel geopend. Het hotel telt achttien suites, veertien kamers en twee appartementen verdeeld over drie gebouwen. Elke kamer is ingericht door de vermaarde meester-decorateur Pieter Porters.

De zoektocht naar de juiste materialen en ornamenten vergde veel speurwerk. Zo komt de omheining van het station van Leuven en ook een oude spoorwegbrugleuning uit Lanaken werd hergebruikt.

Een tweepersoonskamer kon je boeken vanaf 150 euro per nacht.

Recent kreeg het Kasteel van Ordingen het 'vijf-sterren-superior'-label van Toerisme Vlaanderen. Het is het tweede hotel in Limburg, en het zesde hotel in Vlaanderen, dat die titel krijgt.

Naast La Butte aux Bois krijgt het Truiense hotel nu ook de titel 'vijf-sterren-superior'. Dat bewijst dat het bij de meest luxueuze hotels in België behoort en dus meer verdient dan enkel vijf sterren. De titel krijg je niet zomaar. Het gaat bijvoorbeeld om de grootte van de matrassen en de kwaliteit van het beddengoed.

“Deze onderscheiding is een prachtige beloning voor het dagelijkse engagement en de passie van ons hele team,” vertelt Tine Bollen, general manager. “Het motiveert ons extra om onze gasten telkens opnieuw een onvergetelijke ervaring te bieden, waarbij luxe, authenticiteit en persoonlijke aandacht altijd centraal staan. We zijn enorm dankbaar dat deze beloning net voor de start van een prachtig bloesemseizoen komt.”

Het Kasteel van Ordingen werd vorig jaar ook opgenomen in de exclusieve groep van Europese tophotels.

Voor de liefhebbers

De oorsprong van het vieren van Sint-Valentijn als dag van de liefde is niet duidelijk. Vroeger was Valentijnsdag vooral een feest waarbij kaarten naar geliefden werden gestuurd. De oudste

Valentijnskaart die nog bestaat, is gemaakt rond het jaar 1400 en is te vinden in het British Museum (Wikipedia). Tegenwoordig draait het steeds meer om cadeaus en dan vooral om bloemen. En waarom niet eens een etentje?

Misschien een tip voor volgend jaar ... als je pensioen het toelaat!

Het kasteel van Ordingen bood dit jaar de gelegenheid om op 14 februari, Sint-Valentijn, te genieten van een romantische overnachting en gastronomisch 6-gangendiner in restaurant Aurum.

- Verfijnd 6-gangendiner in Restaurant Aurum (14,5/20 Gault & Millau) (exclusief dranken)
- Romantische overnachting in een kamer naar keuze
- Valentijnsbox met een prachtig boeketje bloemen, een klein flesje Louis Casters champagne en feestelijke decoratie
- Luxueus ontbijt met sprankelende wijn, van de kasteelwijngaard
- Toegang tot de wellness- en fitnessfaciliteiten (op reservatie)
- Late check-out tot 14 uur
- Gratis parking

Vanaf **380 euro** per persoon

Het valentijnsmenu zag er als volgt uit (ook mogelijk te boeken zonder overnachting):

- Hamachi uit Zeeland met rammenas, koriander, yuzu kosho
- Coquille uit Dieppe met selder, hazelnootboter, zure room
- Kabeljauw & Zeeuwse mosselen met prei, aardappel
- Kalfszwezerik met knolselder, bosui, miso
- Boerderijeend uit Nederland met pastinaak, ingelegde pruimen, cantharel
- Wintertruffel met chocolade, vanille

185 euro per persoon (exclusief dranken)

Jardin Du Commandeur

Vanaf 30 april staan de poorten van de Kasteeltuinen weer open! Te midden van het schilderachtige Haspengouwse fiets- en wandelgebied, tussen groene landschappen en bloeiende weiden, vormen de tuinen van het Kasteel van Ordingen opnieuw het sfeervolle decor voor de zomertuin 'Jardin du Commandeur'.

Food & drinks

De menukaart biedt een uitgebreid aanbod aan verfrissende drankjes, streekbieren, cocktails, premium wijnen en hartige snacks uit de streek. Bovendien kan je genieten van de Tafelgrill-formule - dé perfecte gelegenheid om samen met vrienden en familie heerlijk te tafelen in een sfeervolle omgeving. Rond een ruime XXL-elektrische bakplaat bereidt iedereen zijn favoriete vlees- en visgerechten precies zoals gewenst, terwijl er volop ruimte is voor gezelligheid.

Voor speciale gelegenheden verwennen de chefs van Atelier V u met een verfijnde BBQ-brunch - een gastronomische totaalbeleving voor echte levensgenieters.

Lunch in hotelschool Hasselt.

Om 11 u. zette chauffeur Michel ons af, ondanks de verkeershinder door wegenwerken en na wat zoeken naar een halteplaats voor de bus, pal voor de hotelschool.

Na de gebruikelijke sanitaire stop begeleidden twee dames van de school ons tijdens een korte rondleiding langs het kookeiland. Wij maakten er kennis met Beckers nummer drie van de dag. Zij was een leerkracht die haar leerlingen bijzonder enthousiast kookkunst, regels en discipline bijbracht. In de afdeling bakkerij vergaapten wij ons aan al het lekkers dat daar bereid werd. Een leerlinge gaf vlot uitleg bij hoe het allemaal in zijn werk ging.

De afdeling beenhouwerij kende bij de Passers het meest succes. Een paar leerlingen draaiden grote witte worsten een darm in en aan tafel gaf één van de leerkrachten toelichting bij de opleiding van aspirant-beenhouders. Een andere leerkracht voegde, om bloedpens te vervaardigen, bloed toe aan de gemalen vleesmassa in een grote mengketel.

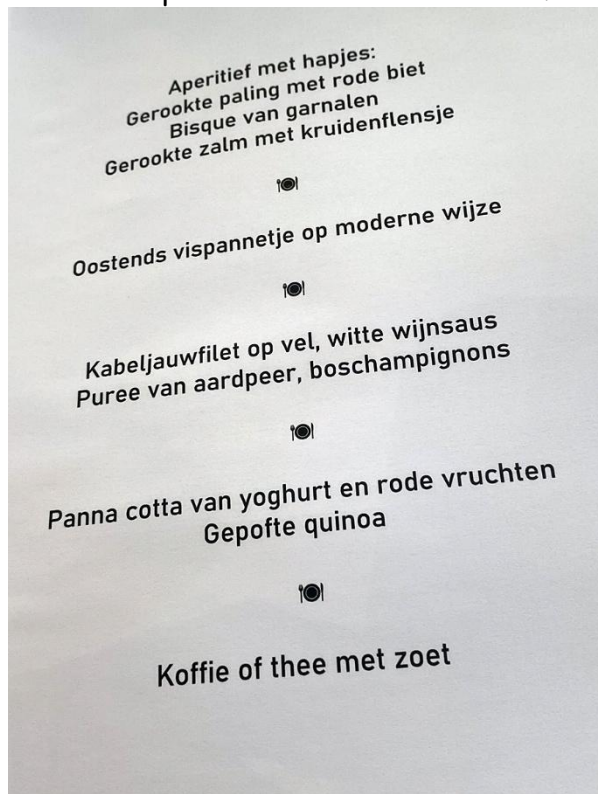
Om te laten proeven dat wat bereid werd ook lekker was, ontdeden één van de leraars en een leerling wat gebakken witte worsten van het vel, sneden die in stukken en verdeelden die onder het gezelschap. Het oordeel was eensluidend: lekker!

Waar het om te doen was!

Maar alle Passers hadden vooral uitgekeken naar de lunch. Om 12 uur was het moment aangebroken. Het gezelschap werd erg vriendelijk en professioneel verwelkomd door de leerkracht die het leerlingenteam tijdens de maaltijd zou begeleiden.

Wij kregen het aperitief aangeboden en begaven ons naar de mooi gedekte tafels (zie foto's van Michel op de website).

Het menu spreekt voor zich en achteraf konden wij maar één zaak besluiten: voortreffelijk.

Na de lunch werden de leerkracht en de teams die de bediening in het restaurant en de bereiding in de keuken verzorgden uitgebreid lof toegezwaaid.

Iedereen was het erover eens, voor de Passers was dit een topdag!

Tot slot:

Om de leerlingen die instonden voor de bediening niet uit hun concentratie te halen en het ritme in de keuken niet te verstoren, werd de traditionele korte speech uitgesteld tot in de bus. De jarigen die in de maand maart in de bloemetjes gezet werden, waren: Etienne Joseph (11-03-37), Jean Charlier (04-03-39), Marcel Delsipech (04-03-44), Michel Foulon (31-03-49), André Vandehulst (31-03-53), Guido Lenaerts (30-03-55). Aan allen een hartelijk proficiat.

Maurice

Ransberg, 26 maart 2026

4. Evaluatie van de maaltijd :

Ter Kapermolen (Hotelschool Hasselt)

Didactisch restaurant

Elfde Liniestraat 22 - 3500 Hasselt

011 30 77 35

receptie@hotelschoolhasselt.be

5. Ledennieuws :

Onze jarigen in... maart:

Jean Charlier

Marcel Delsipech

Michel Foulon

Etienne Joseph

Guido Lenaerts

Andrè Vanderhulst

GELUKKIGE VERJAARDAG MANNEN !

6. Tegeltjeswijsheid :

7. Mop van de maand: Kleine snotneus

De juffrouw in de school helpt kleine Jos met het aantrekken van zijn laarsjes. Met heel veel moeite krijgt ze die laarsjes aan zijn voetjes. "Die laarsjes zitten aan de verkeerde voet", zegt het manneke plots. De juf kijkt geërgerd naar die laarsjes en inderdaad zitten ze verkeerd. De juf heeft veel moeite om die laarsjes terug uit te doen en aan de goeie voet aan te trekken terwijl ze bij zichzelf denkt: "Waarom zegt die snotneus dat niet onmiddellijk?"

Als ze na wat innerlijk gevloek die laarsjes weer aan heeft getrokken, zegt Jos: " Dat zijn mijn laarsjes niet !"

De juf ontploft bijna van woede en terwijl ze die laarsjes weer uittrekt vraagt ze: "En waarom zeg je dat nu pas?"

"Dat zijn de laarsjes van mijn broer en mama heeft gezegd dat ik deze moet aandoen tegen de koude voetjes". De juf krijgt bijna een attaque en begint - wat ruwer nu- om ze opnieuw aan te trekken.

Als het eindelijk is gelukt, vraagt ze: " En waar zijn je handschoentjes?"

Zegt dat kleine ventje : " Die zitten nog vooraan in mijn laarsjes!"

8. Wat staat er nog zoal op ons programma als volgende activiteiten: Seizoen 2025-2026 : VOOR WIJZIGINGEN VATBAAR !

17-04-26: het speelkaartenmuseum en begijnhof in Turnhout.

15-05-26: Dinant Leffemuseum en museum van Bouvignes

19-06-26: Eindeseizoensfeest - **met onze dames**

9. Varia:

* Neem vast en zeker ook een kijkje op onze website: <https://kptienen.be/index.htm>

** Denk steeds aan onze afspraken :

→ *tijdig inschrijven en betalen*

→ *berichtje naar Pierre en Maurice*

→ *op voorhand verwittigen als je na inschrijving echt niet aanwezig kan zijn!*

*** **Hoe meer zielen hoe meer vreugde ! Breng jij een nieuw lid aan ?**

**** **Wij zijn steeds op zoek naar nieuwe, andere en toffe locaties een bezoek waard.
Kan je ons daarbij helpen, laat het gerust weten aan "iemand" van het bestuur!**

***** Weerspreuk:

**Droge maart, natte april, koele mei,
vullen de schuur en kelder erbij.**

of nog

**Als maart zacht is in wil,
verwacht men een koude april.**

Cacaobonen:

De Ruby of roze chocolade

Nog een hartelijke groet van de zeven !

Maurice Geysenbergh maurice-ann@hotmail.com

Eddy Van der Heggen
eddyvanderheggen@hotmail.com

Etienne Dewolfs etienne.dewolfs@skynet.be

Guido Lenaerts lenaertsguido@hotmail.com

Pierre Liesmons pierre.liesmons@kptienen.be

Jean-Pierre Swijns jp.swijns@kptienen.be

0477675837

Paul De Bondt paul.debondt@skynet.be